

IZVJESTITELJI

Sabreen Fessi, Zeineb Hamdi, Sophie Maillard, Lauranne Jaumet

INSTITUCIJA

Poslijediplomski program parodontologije i implantologije, Zavod za parodontologiju, Stomatološki fakultet, Sveučilište Paris Diderot, Bolnica Rothschild, Pariz, Francuska

studija

Utjecaj parodontne terapije uz sistemsku primjenu antibiotika na parametre metaboličkog sindroma: randomizirano kliničko istraživanje

Sergio Bizzarro, Ubelevander Velden,
Wijnand J. Teeuw, Victor E.A. Gerdes, Bruno G. Loos
J Clin Periodontol. 2017; 44 (8):833-841*Sažetak iz izvornog članka s ljubaznošću Wiley Online Library
Copyright © 1999-2017 John Wiley & Sons, Inc. Sva prava pridržana.
JCP Digest 08 objavila je EFP u veljači 2019***DOSADAŠNJE SPOZNAJE**

Parodontitis je upalna bolest koja može doprinijeti povećanju rizika od inzulinske rezistencije, šećerne bolesti tipa II i kardiovaskularnih bolesti. Parodontitis se također povezuje s metaboličkim sindromom (MetS). Presječna istraživanja pokazuju povećanu pojavnost MetS-a kod pacijenata s parodontitisom u odnosu na zdrave ili one s gingivitisom. Nekoliko je istraživanja koja su se bavila promjenama metaboličkog statusa kod pacijenata s parodontitisom nakon inicijalne parodontne terapije (IPT), sa ili bez dodatne sistemske primjene antibiotika (AM, amoksicilin i metronidazol).

CILJEVI

Cilj ovog jednogodišnjeg randomiziranog kliničkog istraživanja populacije pacijenata s parodontitisom bez drugih poznatih bolesti bio je ispitati učinak IPT s dodatkom AM u odnosu na IPT bez AM na pet definirajućih parametra MetS-a: opseg struka, trigliceride, krvni tlak, HDL-kolesterol i glukozu. Procijenjen je i udio pacijenata kojima je dijagnosticiran MetS.

METODE

Uključeni su oni pacijenti kod kojih nisu bila poznata druga oboljenja, osim kroničnog parodontitisa, te oni koji nisu u terapiji lijekovima protiv tlaka, dislipidemije ili hiperglikemije. Parodontitis je definiran kao $\geq 30\%$ gubitka alveolarne kosti na ≥ 2 zuba po kvadrantu ≥ 2 zuba s parodontnim džepovima ≥ 5 mm i s najmanje ≥ 3 mm gubitka kliničkog pričvrstka te uz najmanje 50 % svih mjesta pozitivnih na krvarenje pri sondiranju (BoP).

Parametri za opće zdravlje i MetS uključivali su visinu i težinu kako bi se izračunao indeks tjelesne mase (BMI), opseg struka, krvni tlak i krvne pretrage natašte. MetS je dijagnosticiran kod postojanja središnjeg tipa debljine i još ≥ 2 rizična faktora: trigliceridi $\geq 1,7$ mmol/L, HDL $< 1,03$ mmol/L za muškarce ili $< 1,29$ mmol/L za žene, krvni tlak $\geq 130/85$ mmHg, glukoza natašte $\geq 5,6$ mmol/L.

Pacijenti su slučajnim odabirom podijeljeni u dvije grupe:

- Grupa 1: IPT
- Grupa 2: IPT+AM (amoksicilin 375 mg i metronidazol 250 mg, oba tri puta dnevno kroz sedam dana).

Sva početna mjerenja vezana uz opće zdravlje, MetS i parodontitis ponovljena su nakon tri, šest i 12 mjeseci nakon IPT. Svi pacijenti su liječeni između 2008. i 2013. godine.

rezultati

- U istraživanje je uključeno 56 pacijenata u IPT grupi i 54 u IPT + AM grupi. Ukupno je izgubljeno 11 pacijenata tijekom vremena praćenja tako da je 99 pacijenata završilo istraživanje. Srednja dob je bila 47,8 godina, dok su srednje BMI vrijednosti bile 25,2 kg/m².
- Parodontna terapija dovela je do poboljšanja parodontnog statusa tijekom cijelog vremena praćenja u obje grupe.
- IPT + AM grupa pokazala je značajno veća poboljšanja u odnosu na IPT grupu.
- Na početku istraživanja nije bilo razlike među grupama za pet mjerenih parametara MetS-a, a 30 pacijenata (27,2 %) je zadovoljavalo kriterije za dijagnozu MetS-a.
- Nakon 12 mjeseci došlo je do značajnog snižavanja sistoličkog krvnog tlaka u obje grupe (s 134,8 na 132,1 mmHg u IPT grupi te s 138,9 na 133,5 mmHg u IPT + AM grupi) kao i triglicerida (s 1,71 na 1,35 mmol/L u IPT grupi te s 1,59 na 1,28 mmol/L u IPT + AM grupi), bez značajne razlike među grupama.
- Analiza potrebe za liječenjem pokazala je da je broj MetS pacijenata smanjen na 16 (14,5 %, p = 0,007) nakon tri mjeseca praćenja, ali se povećao na 25 (21,8 %, p = 0,383) nakon 12 mjeseci praćenja.
- MetS pacijenti koji su promijenili svoj metabolički status bili su brojniji u IPT + AM grupi u odnosu na IPT grupu (statistički trend).

OGRANIČENJA

- Opća procjena rezultata je pokazala veću pojavnost MetS-a kod pacijenata s parodontitisom u odnosu na ranija istraživanja (u Nizozemskoj i Europi). Nadalje, ispitanike ovog istraživanja činili su pacijenti koji su se sami javili za parodontnu terapiju u visoko specijaliziranom sveučilišnom centru dentalne medicine.
- Dizajn istraživanja nije omogućio procjenu utjecaja smanjenja parodontne upale na metaboličko stanje uključenih pacijenata s obzirom na ostale moguće utjecaje.
- Ako bi cilj istraživanja bio objektivno testirati utjecaj parodontnog liječenja na pacijentovo metaboličko stanje, potrebno bi bilo uključiti i neliječenu kontrolnu skupinu pacijenata (ali bi to bilo neetično i teško izvedivo).
- Veličina uzorka izračunata je prema razini promjene razine kliničkog pričvrstka, a ne prema parametrima MetS-a. Stoga bi ovo trebalo smatrati pilot istraživanjem.

ZAKLJUČCI

- Parodontna terapija povezana je sa smanjenjem sistoličkog krvnog tlaka i triglicerida te s privremenim poboljšanjem ukupnog metaboličkog statusa pacijenata s parodontitisom.
- Međutim, upotreba AM kao dodatka IPT nije pridonijela dodatnom poboljšanju parametara MetS-a.

KLINIČKI ZNAČAJ

- IPT bez obzira na dodatnu upotrebu AM poboljšava metabolički status pacijenata s parodontitisom.
- Doktori dentalne medicine, parodontolozi i dentalni higijeničari trebaju biti svjesni činjenice da uznapredovali parodontitis može biti povezan s poremećajem metaboličke kontrole te da se takvi slučajevi možda trebaju poslati na daljnju specifičnu medicinsku obradu.

POVEZNICA NA ORIGINALNI JCP ČLANAK:

www.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/jcpe.12763/full

Pristup kroz stranicu za članove EFP-a: www.efp.org/members/jcp.php